

Afsnit IV.

§ 50. De i henhold til afsnit I indkomne beløb *indsættes på en særlig konto i Danmarks Nationalbank*. Af de på denne konto hensatte midler udredes de beløb, som kommer til udbetaling i henhold til den i afsnit III omhandlede ordning, samt de hermed forbundne administrationsudgifter. *De på kontoen indestående midler efter fradrag af de foran anførte udgifter vil til sin tid være at afskrive på statens reguleringskonto.*

§ 51. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, kan stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7. Loven træder i kraft den 15. marts 1955 og udløber, forsåvidt angår afsnit I og II, med udgangen af marts 1957.

§ 51 undergik nogle ændringer i folketinget.

Om lovens afgiftsbestemmelser og kontrollen med disses overholdelse anføres i bemærkningerne til lovforslaget bl. a.:

„De virksomheder, som afsætter varer til detailhandelen, skal anmeldes for kontrollen som „afgiftspligtige“ virksomheder. De afgiftspligtige virksomheder bliver dels fremstillingsvirksomhederne, dels grossisterne. Disse virksomheder skal svare afgift ved salg til detailhandler (eller direkte til forbruger). Derimod skal der ikke svares afgift af salget fra fabrikant til grossist. Der skal heller ikke svares afgift ved salg fra grossist til fabrikant (f. eks. en grossists salg af metervarer til en konfektionsfabrik). Til grossister henregnes såvel de virksomheder, der køber varer hos herværende fabrikanter og videresælger dem til detailhandlerne, som de virksomheder, der importerer varer og videresælger dem til detailhandlerne.

De detailhandlere, der selv importerer varer til deres detailsalg, svarer afgift ved indførselen af varerne og skal derfor ikke anmeldes for kontrollen.

Når afgiften skal svares ved salg til detailhandelen, er det ikke muligt alene at basere afgiften på grossister og importører. Fremstillingsvirksomhederne må nødvendigvis medtages som afgiftspligtige virksomheder allerede af den grund, at en del af disse virksomheder afsætter varer direkte til detailhandelen uden at gøre brug af grossister. Der vil imidlertid kunne opnås væsentlige praktiske fordele og besparelser ved administrationen af afgiften, såfremt man i det store og hele kan begrænse kontrollen med fremstillingen af klædningsstykker til de virksomheder, der har engrossalg. Man vil herved kunne opnå, at bl. a. de mange mindre skrædderirksomheder og systuer, der udelukkende syr tøj efter bestilling fra forbrugerne, ikke skal ind under kontrolordningen. Man har derfor foreslået, at den, der af tekstilstof fremstiller yderbeklædning og skjorter til direkte salg til forbrugerne og ikke driver anden afgifts-